

stille til en Sejlskibsfører, og jeg synes, det vilde være uberettiget at nægte dem den Ret, de allerede havde erhvervet. Jeg henstiller dette til den højtærede Minister, idet jeg i øvrigt tilføjer, at Hovedpunktet er det, som han selv sagde, at det her gælder om at hjælpe dem, som allerede have naaet den modnere Alder, i hvilken det er vanskeligt for dem at faa deres Styrmandsksamensbevis fornyet.

Indenrigsministeren (Hørring): Ja, vi komme saaledes, nok til Dette med hinanden, men jeg vil dog sige, at det at indføre et Næringsbevis som Sejlskibsfører er imod Sønæringsloven. Denne vilde netop, at der kun skulde gives een Slags Beviser som Skibsførere, der give Ret til at føre saavel Dampskibe som Sejlskibe, og vil man gaa saa vidt, som den ærede Ordfører talte om, at man aabner Udgang for alle, som have taget Styrmandsksamens efter de gamle Regler, til at opnaa Udkomst til at blive Sejlskibsførere, saa vil man derved ganske vist modificere Loven betydelig. Det maa jo vel erindres, at Eksamen i og for sig ikke giver Ret, men kun en Udgang til at erhverve Retten i Henhold til den Lovgivning, som til enhver Tid bestaar, det er kun dertil, vedkommende kan benytte sin Eksamen. Saaledes maa Forholdet opfattes, og saaledes har man opfattet det, da Sønæringsloven blev vedtagen, og det er i Henhold dertil, at man har fastsat Reglerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bluhme): Jeg skal kun ganske kort bemærke, at det jo ikke er mange, som det vil komme til at dreje sig om, fordi den Race efterhaanden vil udø, som der kunde være Tale om. Det vil nemlig kun dreje sig om dem, der, inden Loven emanerede, havde Berettigelse efter den gamle Lov, men ikke paa Grund af deres private Forhold havde haft Evne eller Lejlighed til at gøre deres Krav paa Erhvervelse af Skipperbevis gældende. Og det kan jo ikke være nogen overdreven stor Mængde Mennesker, der her kan være Tale om.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Clausen): Med Hensyn til Indgivelse af Endringsforslag nævner jeg, at Sagen muligvis vil komme til anden Behandling førstkommande Onsdag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift for Personer, som drive Næring uden for den Kommune, i hvilken de have skattepligtigt Ophold, samt for Selskaber, Døds- og Konkursboer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2983 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bramsen): Foranledningen til dette Lovforslags Fremkomst er, som jeg omtalte ved Forelæggelsen, Ubilligheder og Uregelmæssigheder, som have vist sig paa Næringsområdet som Følge paa den ene Side af, at Skattepligten her til Lands udelukkende følger Personen, og paa den anden Side af, at Personen samtidig har en saa udstrakt Næringsret, at han kan oprette Virksomheder og udøve Erhverv uden for den Kommune, hvor han har sit Ophold, i den videste Udstrækning. Det er disse to Forhold i Forening, som have bevirket paa den ene Side, at Kommunerne gennemgaaende ere misfornøjede med den mugældende Ordning ifølge hvilken jo Opholdskommuner oppebærer den fulde Skat, altsaa ogsaa af den Nærings Udbytte, som de paagældende drive i den fremmede Kommune, hvorefter denne selv altsaa slet intet erholder, og a paa den anden Side de næringsdrivende som ere bosatte i Kommunen, føle det som en dobbelt Uretfærdighed, at den fremmede baade kan drive disse Erhverv i deres Opholdskommune uden at bidrage til Kommunens almindelige Udgifter, og at han i mange Tilfælde gør det under saadanne Forhold at han derved sparer et betydeligt Beløb Skat, nemlig i alle de Tilfælde, hvor han Opholdskommunes Skat er lavere end de Kommunes, i hvilken han driver Næringen. Disse Forhold medføre, at man jævnlig faa høre Udtalelser fra næringsdrivende om, at vor Lovgivning synes indrettet paa særlig at støtte Kapitalen, som jo sjæft er i Stand til at udøve et saadant større Antal Erhverv